

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ἐκὰς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἕως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα. Διηγεῖται παρασπόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν διασκευαίαι καὶ ἐκὰς τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχαιου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα εὐριστόν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς κώδικας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίαι. δε. 35. Ἐξέμητος δε. 19. Τριμήνιος δε. 10.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἀπόκτεον Γρ. Δ. 50. Ἀγχιός, Κόκκρον καὶ Λοικῶν Ἀποικίων φελίνια 10. Ἀραβικῆς δολλῆρ. 4. Λοικῶν χρυσοῦν φράγμα Γαλλικὰ 25. Ἐξέμηνοι καὶ Τριμήνιοι ἀνάλογος.

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ, 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΣΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἄρχιζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουσιν τὴν 1ην οὐδὲν ἴσχυτε μηνῶς.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐδουαδου δε. 33, παρὰ τὸ Βασιλικόν

Περίοδος Β'—Τόμος 300ς

Ἐν Ἀθήναις, (25 Φεβρουαρίου) 10 Μαρτίου 1923

Ἔτος 45ον—Ἀριθ. 13

Η ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

[Μυθιοτόρημα ὑπὸ ΜΑΡΙΕ ΓΙΡΑΡΔΕΤ/

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ' (Συνέχεια)

Τὰ σπάχρα, ἔριμα πιά, ἔγυραν μέσα σὲ μιὰ λίμνη ἀπὸ νερά κι' ἡ σιτοδεία χάθηκε ὀλότσα.

Ἡ Ζίνα προσπάθησε καὶ τότε ν' ἀνακουφίσῃ τοὺς χωριανούς, μὰ ὁ πρῶτος ζήλος τῆς εἶχε σβύσει. Ἐβρισκε πρόφαση τὴν ἀπαγόρευση τοῦ θεοῦ τῆς, ποὺ δὲν ἤθελε νάνακατώνεται μὲ τὸν ὄχλο, καὶ παραμέλησε κάθε καλὴ πρέξη.

Ἄλοιμονο! Εἶναι τόσο εὐκόλο νὰ λησμονῆ κανεὶς τίς ξένες δυστυχίας!

Ὁ πρίγκηφ Ροδόλφος ἀφίερσε ἕνα σημαντικό χρηματικὸ ποσὸ γιὰ κεινοὺς ποῦχε βλάψει ἡ θεομήνια. Μὰ τὴ θεήθεια αὐτῆ δὲν τὴ συνόδεσε οὐδ' ἕνας λόγος συμπαιθείας. Καὶ τὰ καλὰ λόγια ἀξίζουσιν καμμιά φορά ὄσο κι' οἱ δλικές βοήθειες.

Τὸ καὶ οκαιρὶ πέρασε καὶ γύρισαν στήν πόλη. Ἦταν Σεπτέμβρης. Ὁ θεὸς τῆς Ζίνας ἀρχίσεν νὰ φροντίζῃ γιὰ τὰ μαθήματά τῆς. Ὄρες ὀλοκλήρες ἐθνοίασε γιὰ νὰ καταρτίσῃ τὸ πρόγραμμα. Μὰ ἡ Ζίνα κάθε ἄλλο εἶχε σὸ νοῦ τῆς τότε παρὰ τὴ μελέτη. Βρισκόταν σὲ μιὰ περίοδο ἐπαναστατικῆ καὶ δὲν ἔκαιρε ἀπὸ λόγια. Ἦθελε νὰ διαλέγῃ μόνη τῆς καὶ τὴν ὄρα καὶ τὴν ἔλη τῆς διδασκαλίας.

Ἡ κυρία Ροζερμόντ, ἡ ὀπομονετικὴ κυρία τῆς τιμῆς, πῆγαινε νὰ τρελλαθῆ: Ὁ ἀντιβασιλικὸς τῆς ἔκανε παρατηρήσεις, ἡ Ζίνα τὴν ἀπέπαιρνε καὶ πολλὰς φορές, μὰ δάκρσα σὰ μάτια, συλλογιζόταν πόσο πολύτιμα ἀγαθὰ εἶναι ἡ ἀνεξαρτησία κι' ἡ ἐλευθερία.

Ὅσο ἡ φήμη ἔχει φερὰ καὶ δὲν ἔμεινε μόνο μέσα σὲ

ἀνάκτορα. Σ' ἔλη τὴ χώρα εἶχε γίνει γνωστὸ πὺς ἡ μικρὴ Βασίλισσα ἦταν ἀληθινὸς τορνανίσκος κι' οἱ διαδόσεις, ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, κυκλοφοροῦσαν ἔσογκιωμένες καὶ παραμορφωμένες. Στὴ βασιλικὴ οἰκογένεια φοροδοσε

«Ὁ ἀντιβασιλικὸς ἐνοῖε τὴ μπαλκονόπορτα...» (Σελ. 97, στ. γ')

ἄνεμος ἀνησυχίας: κανεὶς δὲν εἶχε ἀμφιβολία πὺς ἡ ἐπαχὴ ἦταν κρίσιμη καὶ τὸ μέλλον γαμέτο κινδύνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

Ὁ Μασόσης

Γιὰ λίγον καιρὸ, σὲ παλάτι ἔγινε

ἄνευ. Ἡ Ζίνα ἐπὶ τέλους ὀποτάχθηκε, ἔλα πῆγαινε καλὰ κι' ἔλα ἔδειχναν πὺς ὁ ρετινὸς χειμῶνας θὰ περνοῦσε μ' εὐτυχία καὶ γαλήνη.

Ἐνα βράδυ τοῦ Ὀκτώβρη, ὁ ἀντιβασιλικὸς, ἡ γυναίκα του κι' ἡ Ζίνα εἶχαν μαζευθῆ στὴ βιβλιοθήκη. Μεγάλια ἐπίχρσα πολὺφωτα ἔλαμπαν στὴ σάλα ἐκείνη. Ὁ πρίγκηφ Ροδόλφος ἔγραψε σ' ἕνα τραπέζι, ἐνῶ ἡ μικρὴ Βασίλισσα, ἐκπλημένη σ' ἕνα ντιβάνι, μιλοῦσε μὲ τὴ θεία τῆς.

Ξαφνικὰ ἕνας μακρινὸς θόρυβος τοὺς τράβηξε τὴν προσοχὴ.

Ἀκουρόνταν φωνές καὶ λόγια ποὺ δὲν μπορούσε νὰ ξεχωρίσῃ κανεὶς τί ἔλεγαν. Μὰ ὁ ἦχος τῶν θυμάτων καὶ τῶν φωνῶν ἀφινε μιὰν ἐντύπωση τραγικῆ.

Ὁ πρίγκηφ πῆδησε ἀπότομα ἀπ' τὴν καρέκλα του.

—Καὶ καὶ εἶναι! φώναξε.

Ἄνοις τὴ μπαλκονόπορτα κι' εὐθὺς ἀκατότηκαν καθαρά, ἀνάμεσα σ' ὄχλοβοῆ, αὐτὸς οἱ λέξεις:

—Ζήτω ὁ Ἐρρίκος Ἰσλάζ!.. Ζήτω ὁ Ἐρρίκος Ἰσλάζ!..

Καθὼς ἄκουσε αὐτὰς τίς φωνές, ἔγινε κατέχλωμος. Μῆτις ἀμέσως σὲ νόημα. Τὰ μάτια του πέταξαν ἀστραπές κι' οἱ γραβίς του σφιχτηκαν μὲ πείσμα. —Δὲ θὰ σταθῶμε νὰ μὰς διώξουνε, εἶπε.

Χτόπησε τὸ κοροδοῦνι. Ἐνας βπηρέτης παρουσιάστηκε.

—Γρήγορα ε' ἀλογοῦ μου!

Ἡ πρίγκηπισσα ἔδλεπε πὺς ὁ ἀντρας τῆς δὲν ἄκουσε παρὰ μόνον τὴν κόλη του, χωρὶς νὰ λογαριάξῃ κινδύνους. Ἐπεσε σὲ λαϊμὸ του καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ περιμένῃ σὲ παλάτι τὸν ἐχθρικό ὄχλο.

Μὰ ἐκείνος δὲν ἀκοῦσε τίποτα.

—Ἐχω ἀνάγκη ἀπ' ἔλο μου τὸ θάρρος,

«Μιὰ μεγάλη διαδήλωση διευθύνεταν σὲ παλάτι...» (Σελ. 98, στ. ε')

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΑΛΗΘΙΝΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Αγαπητοί μου,

ΟΥ Έδωσαν να διαβάσω ένα φυλλάδιο που έτυπωσε ο Φιλολογικός Σύλλογος Παρνασσός για την Πεντηκοντηριδα της Σχολής των Απόρων. Περιέχει τους δυο λόγους που απαγγέθηκαν στη σεμνή έκλειψη εορτή της 3 Δεκεμβρίου 1922. τον ένα από τον πρόεδρο του Συλλόγου κ. Τ. Ηλιόπουλο, καθηγητή του Πανεπιστημίου, και τον άλλον από τον κ. Διοσί. Κουρτίδη, διευθυντή διδασκαλείου κ' ειδικό κοσμήτορα της Σχολής. Ο πρώτος, με άκριβεια και λιτότητα, μας δίνει την ιστορία προπάντων του ιδρύματος, ο δεύτερος, του κ. Κουρτίδη, τονίζει προπάντων την κοινωνική του σημασία. Μά τόσο φιλοσοφικά και τόσο ποιητικά μαζί, που πραγματικώς αυτός ο λόγος είναι από τους ωραιότερους του σοφού μας λογοτέχνη.

Αυποδμιαι που δεν μου επιτρέπει δ χώρος να σας δώσω έδώ μια πλατιά ανάλυση. Αλλά θα σας πω μερικά, τα κυριώτερα. Και πρώτα-πρώτα δ κ. Κουρτίδης θυμίζει πως την πρωτοβουλία του αληθινά φιλανθρωπικού έργου την είχε, στα 1872, ένας ποιητής, ο Σπυρίδων Βασιλειάδης, ο αξεγάστος συγγραφέας των «Ατιμωδών Νυκτών» και της «Γαλατείας». Και λέγει: η ιδέα αυτή, η τόσο πρακτική, εξόρμησε από την ψυχή ενός ποιητού είναι τέκνον του συναισθήματός, δηλαδή του οίκτου, της συμπάθειας, της αγάπης προς τα φτωχά κ' απροσάτατα παιδιά. Σωστά λοιπόν ελπιάθηκε, πως οι πιο ευγενικές σκέψεις βγαίνουν από την καρδιά.

Αλλά εκείνος που αγαπεί έτσι τον πλησίον του και θέλει να τον φωτίσει, να τον προσφυλάξει, να τον σώσει από την ηθική καταστροφή, αγαπά και την κοινωνία, αγαπά και τον ίδιο τον εαυτό του. Ο ποιητής Βασιλειάδης το εννοούσε αυτό και το έλεγε καθαρά: Τα παιδιά αυτά, αν μένουν έτσι στην τύχη τους, αγράμματα, αμόρφωτα, άεργα, άκηρά, μεθάρσιο θα γίνουν άχρηστοι άνθρωποι στην κοινωνία και βλαβεροί ίσως και κακούργοι, που θα πλέθουν, θα σκοτώσουν, θ' άδικήσουν. Έμεις λοιπόν που θα τα πάροουμε, να τους μάθουμε γράμματα κ' ηθική και να τα κάνουμε καλούς και τίμιους ανθρώπους, δεν φροντίζουμε μόνο γι' αυτά τα παιδιά: φρον-

τιζουμε και για την κοινωνία, δηλαδή για μας τους ίδιους. Η τύχη τους σήμερα μας εμπνέει τον οίκτο, αλλά μας εμπνέει και το φόβο. Κι' απ' αυτά τα δυο συναισθήματα προωχνούμαστε στο έργο της σωτηρίας.

Κι' αλήθεια. Ο κ. Κουρτίδης θυμίζει και το ρητό του Βίκτορα Ουγγώ: «Όποιος άνοηγι ένα σχολείο, κλείνει μια φυλακή». Στη φυλακή θα κατανατούσαν πολλά απ' αυτά τα παιδιά του δρόμου, τις «μάγκες του Ρολογιού», τα άλνια, αν η φιλάνθρωπη πρωτοβουλία του «Παρνασσού» δεν ίδρυε τότε αυτή τη Σχολή των Απόρων με τα τόσα της παρατήματα. Χιλιάδες, μυριάδες παιδιά σβήθηκαν έτσι στα 50 αυτά χρόνια κ' έγιναν χρήσιμα μέλη της κοινωνίας, μερικά μάλιστα και διαπρεπή: εργάτες, υπάλληλοι, έμποροι, βιομηχανοί, επιχειρηματίες. Από από τους μεγαλύτερους των Αθηνών, ο Σπυρίδων Τσαγκαράς ο ιδρυτής του Πρακτικού του Τόπου, κ' ο Αντ. Άρριανούτσος ο εργοστασιαρχής της μεγάλης πιλοποιίας, υπήρξαν τρόφιμοι της Σχολής των Απόρων και τδχουν κούχημά τους. Και το έργο εξακολουθεί και άκμάζει, επαινούμενο δπως του άξιζει, από δικούς μας και ξένους. Άλλοι συνεισφέρουν τα φώτα τους, την εργασία τους, τη δραστηριότητά τους. Άλλοι δίνουν το χρήμα τους. Όλη η κοινωνία υποστηρίζει έτσι το έργο το κοινωνικό. Γίνονται χοροί στον Παρνασσό, διαλέξεις, γιορτές «υπέρ των Σχολών». Και πολλοί πλούσιοι κάνουν 'ς αυτή δωρεές ή άφύωνν γενναία κληροδοτήματα.

Κι' αυτό πάλι τονίζει δ κ. Κουρτίδης. Η υποστήριξη της Σχολής είναι μεγάλη' μπορούσε όμως κ' έπρεπε ναταν μεγαλύτερη. Και συχνότερες οι δωρεές και γενναιότερες. Υπάρχει στην κοινωνία μας πολλή φιλανθρωπία, αλλά όχι τόσο φως κ' ισμ κ' η. Κοιτάζει περισσότερο τους άρρωστους, τους άχρηστους, παρά τους γερούς που μπορούν να γίνουν χρήσιμοι. Και βοηθεϊ περισσότερο τα Νοσοκομεία παρά τα Σχολεία των πτωχών. Αυτό δεν είναι σωστό. Ο Σπένσερ, ο μεγάλος Άγγλος φιλόσοφος, είπε: «Το ανθρώπινο γένος, στη μακρινή του πορεία προς τα εμπρός, δεν πρέπει να επιβαρύνεται μ' εκείνους που άδυνατούν να παρακολουθήσουν. Όσο περισσότερες δυνάμεις εξοδεύουν σε νοσηλεία, τόσο λιγότερες θα μένουν για μάχη». Με αυτό δ Σπένσερ έννοει πως πρέπει να λειφή η φιλανθρωπία προς τους γέροντες, τους άρρωστους, τους άνάπηρους, και να μείνη μόνο η άλλη, προς τους πτωχούς αλλά και γερούς. Κι' όμως αυτό θάταν μια υπερβολή όπως κ' εκείνο. Στη μεσοβίτη βρι-

σκείται η άρετή και το πιο φρόνιμο θάταν νανοίξη κανείς πέρασμα ανάμεσα στις δυο φιλανθρωπικές υπεραβολές.

Αυτό κάνει κ' ο κ. Κουρτίδης. «Όχι βέβαια, λέγει, δεν μπορούμε να πετάξουμε στους άποθές τους γέροντες, τους άρρωστους και τους άνάπηρους. Δεν μπορούμε να μίην άποκαλυφθούμε μπροστά στο «Άλγος που το εξαγιάσε ο Ίησοϋς. Από άλλο μέρος όμως, για κανένα λόγο δεν πρέπει ναδειάσουμε την καρδιά μας και το πουγγί μας για χάρη άνωφελών. Απεναντίας, το πλεόνασμα πρέπει να προσφέρουμε για χάρη εκείνων που έχουν ανάγκη από βοήθεια για να πδνε μπορούσι. Η άληθεια η φιλανθρωπία είναι να δίνουμε στους πτωχούς όχι έλεημοσύνη, αλλά τα μέσα της εργασίας για να παύσουν να πεινούν. Κι' αντί να φροντίζουμε υπερβολικά τους φυλακισμένους, ως φροντίζουμε καλύτερα να μη κατατατούν άνθρωποι στη φυλακή. Η φιλανθρωπία πρέπει να είναι σά μια προσφύλαξη, μια πρόνοια. Ο οίκτος πρέπει να είναι Προμηθεύς, όχι Έπιμηθεύς, που εμφανίζεται πολύ άργά, αφού γίνη πια το κακό.

Αυτή λοιπόν είναι η αληθινή φιλανθρωπία. Να τδ ξέρετε σάν κοινωνικοί άνθρωποι που είσθε και που θα γίνετε άκόμη μεγαλώνοντας. Μήν άρνηθήτε ποτέ τη δεξιά σας στο φτωχό γέρο, σάν άεργο σαμάτη που θέλει κ' αυτός να φάη ψωμί. Αλλά μήν άρνηθήτε τη δεξιά σας στο φτωχό παιδί που θέλει ναγορήσει ένα βιβλίο. Κι' όταν μεγαλώσετε και πλουτήσετε και θελήσετε και οεις να προσφέρετε για την κοινωνία, για την πατρίδα, μήν κάμπετε σάν άλλους, μη συλλογισθήτε μόνο γέροντες και νερούς συλλογισθήτε περισσότερο γερούς και ζωντανούς. Μή τδ δώσετε όλα στα Νοσοκομεία, στα Γηροκομεία, στα Κοιμητήρια δόστε τα περισσότερα στα φιλανθρωπικά Σχολεία κ' Εργαστήρια. Δόστε για λαϊκές Βιβλιοθήκες, για λαϊκά θέατρα, για λαϊκά Ώδεια, — δόστε για όλα εκείνα τα Ίδρύματα της γενικής ανατροφής, της μόρφωσης, της πνευματικής ζωής, του πολιτισμού, της προόδου, που η Πολιτεία δεν έχει πάντα τα μέσα και τη θέληση να τα συντρέχη και, που για να ζούν και να ευδοκίμουν, έχουν ανάγκη από την κοινωνική βοήθεια, από την αληθινή Φιλανθρωπία.

Σας άσπεύομαι ΦΙΛΩΝ

Ο ΒΡΑΧΟΣ ΤΩΝ ΓΑΡΩΝ

[Μυθιστόρημα του Άναδη-μαίνοδ JULES SANDEAU].

Η'. (Συνέχεια)

... Τον φηλό βράχο που ο άκονόμιστος και ακοκινός του βίγκας φωτιζόταν έδω κ' έκει από την άντανάκλαση της φωτιάς και τους γλάρους, που πετούσαν επάνω από την κοιλιά κορυφή και κροπούσαν τα μεγάλα φτερά τους. «Όλ' αυτά άποτελούσαν σά μια μεγάλη ειχόνα που είχε για κορμίνα τα ήσυχά και μακρονά κόματα, και θάταν κάτι άλλοκοτο μαζί και θελατικό, αν ήταν εκεί ζωγράφος να τα ζωγραφίση.

Δεν μπορώ να σας διηγηθώ έδώ όλα τα παραρύθια που είπαθήκαν τη γραφική αυτή όλονοκία, γιατί κ' ολόκληρο βιβλίο δέν θάταν άρκυτό να τα χωρέση. Ήταν όμως άπάνω-κάτω τα ίδια. Πάντα είχαν για ήρωα ένα έξυπνο άνθρωπο που τδ έρχόνταν άναποδίες και κατανατούσε σά τέτοια άμηχανία, ώστε ήταν άδύνατο να γλυτώση κ' όμως κατόρθωνε να βρίσκη τρόπο να νικά τις δυσκολίες και να βγαίνη νικήτης και τροπαιοδχος.

Παραδείγματός χάρη, ο προπάππος του Χοιρομέρη. Μία μέρα, ένφ έκανε το μπάνιο του στη θάλασσα, βλέπει άξαφνα νάρχεται από το δέξι του μέρος ένας φοβερός καρχαρίας με άνοιχτό το στόμα' γυρίζει άριστερά και βλέπει άλλον καρχαρία, νάρχεται κ' αυτός με το στόμα' άνοιχτό. Τι να κάμη; Τον είχαν περιζώσει δού τέτοια θαλασσινά θηρία, που αν ήταν άλλος ναύτης, κοπαντες και δειλός, θα τα έχανε. Αλλά ο προπάππος του Χοιρομέρη δέν ήταν απ' αυτούς που τα χάνουν έτσι εύκολα. Τι σφίζεται λοιπόν ο πονηρός; Βρίσκει τρόπο, — έναν έξυπνότατο τρόπο, που θάταν πολυλογία να σας τον πω έδώ, — και καταφέρνει τους δού εκείνους καρχαρίες να πιαστούν άναμεταξύ τους, να μαλώσουν και να φαγωθούν σά τέτοιο βαθμό, ώστε να μη μείνη τίποτ' άλλο από δαύτους παρά τδ φτερά της ούρας τους! Έτσι γλώτωσε από το βέβαιο θάνατο. Τα φτερά μάλιστα της ούρας των δού καρχαριών τα πήρε μαζί του για θύμηση και τα έχει η οικογένεια Χοιρομέρη στο σπίτι της και τα φυλάει σάν τρόπαια νίκης και δόξας! Ο πάππος πάλι του μικρού Μα-

ρίδα κατάφερε κάτι καλύτερο. Άκούστε: Μία μέρα ήταν στο φάρμα με τη θάρμα του. Έκει βλέπει μία φάλαινα τρισεμάλη, της ρίχνει το καμάκι του και την καρφώνει στο πλευρό. Η φάλαινα, καθώς έννοιωσε τον πόνο, σούθδς κτύπησε τη θάρμα με την ούρα της και την άναποδογύρισε. Ο φαράς πέφτει στη θάλασσα, προφταίνει όμως κ' άρπάζεται από το σκοινί που ήταν δεμένο το καμάκι. Έτσι, μαζί με την καμακωμένη φάλαινα, πηγαίνει σάν πάτο. Σε λίγο όμως η φάλαινα άγεβαί-

«Μπαίνει στο λιμάνι όρθός και καμαρωμένος...» (Σελ. 101, στ. γ')

Όταν της έρχόταν της φάλαινας δρωξη να καμη βουτιά, αυτός χύνει όλο το σκοινί, κρατούσε δυνάτα μόνο την άκρη κ' η φάλαινα τόνεσενε και πάλι, μέλις η φάλαινα άνέβαινε άπάνω, αυτός τσαπλι πηδούσε στη ράχη της. «Ό; το τέλος της έβδομάδας, ο παππος του Μαρίδα είχε γομνασθή άρκυτά ώστε να διηγή τδ ζωντανό του πλοίο όπου ήβλε, άπαράλλακτα όπως ο καθολάρης κρατεί τα χαλιναρία του άλόγου και τδ οδηγεί όπου θέλη. Έτσι ένα πρωί, έπερ' από πολλές πε-

ριπέσεις, να σου τον και μπαίνει στο λιμάνι όρθός και καμαρωμένος άπάνω στη ράχη της φάλαινας, που κ' άπό τδ δού της ρουθούνια πετούσαν ψηλά δού στήλας νερό σά ανετριβάνι. Κι' έτσι βρέθηκαν στο λιμάνι, εθαύμασαν πολύ, γιατί πρώτη φορά έβλεπαν τέτοιο θέαμα, που ήταν σάν επανάληψη του θαύματος του Ίωνά με τδ κητος.

Το παραρύθι αυτό, αν και λέγεται άπίστευτο, ο μικρός Μαρίδας τδ διηγήθηκε τόσο άμορφα, ώστε όλο τδ άκροατήριο κατατοησθήθηκε. Μπορούμε μάλιστα να ποδμε πως για μια στιγμή η φάλαινα του Μαρίδα έβαλε κάτω τις άσπρες άρκυδάς του Φουκιότη.

Όταν ήλθε η σειρά του Στέφανου, ο μικρός μας φίλος είσε την ιστορία του Ροβινσώνα. Αλλά τδ παραρύθι του δέν έκαμε καμιά έντύπωση στα παιδιά: τους φάνηκε χλιαρό κ' άνοστο. Ο Ροβινσώνας, ο παπαγάλος του, τδ σιαδίό του, ο πέτσινος σκούφος του, δέν τους άρεσαν καθόλου. Ούτε κ' αν άγριος Παρκακεύας δέν έκίνησε την περιέργειά τους. «Παραρύθι είν' αυτό, έλεγαν, η λαπάς νερό-έραστος;» Τελος πάντων, ούτε

ιδέα να πάρη τδ θραβείο ο Στέφανος! Και ξέρετε γιατί; Γιατί δέν ήξερε να διηγήθη. Γιατί τδ παιδί αυτό της πόλης και των βιβλίων, δέν είχε τη φυσική χάρη και τη φυσική γλώσσα των χωριατόπουλων. Είδεμ η Ροβινσών είν' ένα διήγημα άθνατο, ένα βιβλίο πολύ εδχάριστο στα παιδιά και πολύ διδακτικό για κάθε ηλικία. Σπάνια ο άνθρωπινος νους έγέννησε πιο ώφέλιμο πράγμα! Τδ βιβλίο αυτό τδ διαβάσατε κάποτε ή θα τδ διαβάσετε για διασκέδαση' θα τδ ξαναδιαβάσετε όμως άργότερα για τίς γνώσεις που έχει. (Έπεται συνέχεια) Μειώφρασις Π. Γ. Φ. και Γ. Ε.

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Ο ΓΕΡΩ-ΜΟΥΣΙΚΟΣ

Περνώ, βλέπω το γέρο-μουσικό -κι' αυτός μινάης παλιός ζουής... Ο Γέρο-μουσικός...

ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΝΟΥΝ...

Ένας γέρος ζηλιάρης, ο Χρόνος, διαβαίνει πάντα γοργός απ' έμπορος μας...

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Τόν θυμόμην σ'άν' έσταν μόλις χθές ακόμα Ένα μαύρο τραπέζι από κοινό ξύλο μ' ένα ντουλάπι κάτω...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η μαμμά στο μικρό κοριτσάκι της: Μπα! πότε, πουλό μου, έχω φες τ'ό δαχτυλά σου...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Αδελφοί μου οι φίλοι μου οι φίλοι μου οι φίλοι μου οι φίλοι μου... Ευχαριστούμε...

ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ

Ένας νέος κηπουρός είχε αποκοιμηθεί κάτω από ένα δένδρο, Δέν ντρέπεται, του λέγει ο κούριος του ξυπνώντας τον...

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Αλλοίμονο, η ζωή μας είν' άνοιχο... Ας χαρούμε λοιπόν πρίν χαθούν και πρίν σβύσουν τα άφαιρα μας χρόνια...

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Τον θυμόμην σ'άν' έσταν μόλις χθές ακόμα Ένα μαύρο τραπέζι από κοινό ξύλο μ' ένα ντουλάπι κάτω...

δωμάτι, τίς φέρει, γνωμοδοτήσει πλ. Μόνον που δεν έχω τόπο να τους άπαντήσω χωριστά...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ.Σ.Σ.

Από τα στελέχη αυτήν την έβδομάδα, διά την Α' ή την Β' Τριμηνίαν του 1923...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διά τ' όσον είν' ο πόνο κροτάρας είν' άπαραίτητος... Μ. Μ. Πεπιδωμόν νάναλλήξουν: ο Έδανισμός με Βεατρίκη...

ΕΡΑΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΠΡΟΦΙΛΩΓΩΝ

Μου έστειλαν άκρόν και οι έξι: Πρόμαχος της Πατρίδος, δρ. 15. Άτλας, δρ. 25,40... Έπαινοί στον Προφίλωγο...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Οσάν ψευδώνυμον ήγκρίνεται ή άναστροφή, έν έν συνοδεύεται από τού διακριτικού δρ. 5. Τά ήγκριμένα ή άναστροφές λαμβάνουν τίτλον της 30 Νομβρίου 1923...

λε, μου έλεγε, έν έν σκαθάλο ενιδικός γι' αυτό τ' όθμα, γιατί έν έζησε, ους άλλα μέρη, να έζήση το κλίμα τους...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ.Σ.Σ.

Από τα στελέχη αυτήν την έβδομάδα, διά την Α' ή την Β' Τριμηνίαν του 1923...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διά τ' όσον είν' ο πόνο κροτάρας είν' άπαραίτητος... Μ. Μ. Πεπιδωμόν νάναλλήξουν: ο Έδανισμός με Βεατρίκη...

ΕΡΑΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΠΡΟΦΙΛΩΓΩΝ

Μου έστειλαν άκρόν και οι έξι: Πρόμαχος της Πατρίδος, δρ. 15. Άτλας, δρ. 25,40... Έπαινοί στον Προφίλωγο...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Οσάν ψευδώνυμον ήγκρίνεται ή άναστροφή, έν έν συνοδεύεται από τού διακριτικού δρ. 5. Τά ήγκριμένα ή άναστροφές λαμβάνουν τίτλον της 30 Νομβρίου 1923...

Οριζώντιος και καθέτας: 1. Μαλάκιον. 2. Τροφή κατοικιδίων. 3. Όσος είν' Άγιος Γραφής...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Αδελφοί μου οι φίλοι μου οι φίλοι μου οι φίλοι μου... Ευχαριστούμε...

ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ

Ένας νέος κηπουρός είχε αποκοιμηθεί κάτω από ένα δένδρο, Δέν ντρέπεται, του λέγει ο κούριος του ξυπνώντας τον...

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Αλλοίμονο, η ζωή μας είν' άνοιχο... Ας χαρούμε λοιπόν πρίν χαθούν και πρίν σβύσουν τα άφαιρα μας χρόνια...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η μαμμά στο μικρό κοριτσάκι της: Μπα! πότε, πουλό μου, έχω φες τ'ό δαχτυλά σου...

Οριζώντιος και καθέτας: 1. Μαλάκιον. 2. Τροφή κατοικιδίων. 3. Όσος είν' Άγιος Γραφής...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Αδελφοί μου οι φίλοι μου οι φίλοι μου οι φίλοι μου... Ευχαριστούμε...

ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ

Ένας νέος κηπουρός είχε αποκοιμηθεί κάτω από ένα δένδρο, Δέν ντρέπεται, του λέγει ο κούριος του ξυπνώντας τον...

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Αλλοίμονο, η ζωή μας είν' άνοιχο... Ας χαρούμε λοιπόν πρίν χαθούν και πρίν σβύσουν τα άφαιρα μας χρόνια...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η μαμμά στο μικρό κοριτσάκι της: Μπα! πότε, πουλό μου, έχω φες τ'ό δαχτυλά σου...

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 έως 10 το κολλή λέξεις με άπλη στοιχεία δη. 4 (το ελάχιστον τίμημα). Πάνω των 10 λέξεων 40 λεπτά ή λέξεις, με πάνω σε στοιχεία κάτω 50, και με κεφάλαια υπ. 60. Ο χαριστός στίχος δεσμός 2. Η προκλήρωσή είναι απαραίτητη.

(ΚΓ' - 367)

Εκλογείς, Το Δημοψήφισμα τελειώνει. Μην άρνησή κανείς την ψήφου του στο ιδανικό και ποιητικό ψευδώνυμο:

ΕΛΠΙΔΟΠΛΕΚΤΗ ΠΟΡΦΥΡΑ Εδχαριστώ. Γιάννης 'Αρδάκης (ΚΓ' - 363)

ΑΝΑΣΚΛΑΘΜΕΝΗ ΣΜΥΡΝΗ 'Υποψηφία Δημοψήφισματος (ΚΓ' - 369)

«Σ. Β. Σ. Δ.»

Τροποποιηθέντος του καταστατικού δεχομεθα δοκιμους. Περισσότερες πληροφορίας Ευαγ. Μαγγον, Πλατεία Μητροπόλεως 11. Ρίτα, Καρούμπα, Καρχαλιές, λάβετε μέρος στον ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ μας.

(ΚΓ' - 370)

Σύλλογον 'Απόλλωνα: 'Υπνον γλυκόν και δύσκιον κατάλληλα. ΑΚΡΑΤΗΤΟ ΓΕΛΙΟ

(ΚΓ' - 371)

ΚΙΝΕΣ'ΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ. Γενομένων αρχαιολογικών εξελέγησαν: Προεδρος: ΚΟΧΙΝ-ΚΟ, γραμματέας: ΟΥΤΙΕΡΟ-ΤΑΙ'ΤΟΥ, ταμίας: ΣΙΑΝΓΚ-ΚΙΝΓΚ, Έβλουτίας: ΚΟΜΦΟΥ-ΚΙΟΣ, Εκπαιδευτικού: ΑΟΝΓΚ-ΤΣΙΝΓΚ, Σύμβουλοι: ΚΟΥΚ ΔΟΣΑΝ, ΠΕΙΓ' - ΧΑΝΓΓ, ΚΟΥ-ΑΝ - ΚΙΝΓΚ.

Έξωστρεφική διοίκηση. Προεδρεία, παρερρενταί: ΑΘΗΝΩΝ: ΤΣΙΓΚΟΥ-ΙΝΑ, ακόλουθος: ΚΕΡΑΥΝΟΒΟΛΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ, ΚΙ-ΑΤΟΥ: ΤΙΟΧΕΝ, ακόλουθος: Ι-ΑΒΕΡΗΞ, γραμματέας: ΠΙΔΩ-ΠΩ, ταμίας: ΒΟΥΓ-ΦΑΝΓΓ. ΚΟ-ΖΑΝΗ: ΠΕΝΤΕ-ΦΡΗΣ, ακόλουθος: ΚΑΒΟΥΡ. ΠΑΤΡΩΝ: ΤΑ-ΡΑΜΑΧΑΒΑ, ακόλουθος: ΦΑ-ΣΜΑ. ΚΕΡΚΥΡΑ: ΑΗ, ακόλουθος: ΦΙΔΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΕΡΚΥ-ΡΑΙΟΣ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: ΜΠΟΕΜ.

(ΚΓ' - 372)

ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ - 'Υποστηρίζεται υπό του ΚΕΡΑΥΝΟΥ. Η έπιτυχία εξησφαλίσμένη!!

(ΚΓ' - 373)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ 'ΒΡΟΝΤΗ. Ιδρυθή εν 'Αθήναις έχον σκοπόν: Ήσπαθισμα, Ήσπαθισμα, προκήρυξιν διαγωνισμών και σφοδράν καταπολέμησιν εναντίον της διμελούς Συμμορίας «Μ. Κ. Γ.» Προσεχώς αρχαιολογίαί. Γκάβ, δεχομεθα πολυμεν δόξιατε χρηματικών ποσόν καταβληθησόμενον εις νικητήν. Παιδιά, γιά το Θεό, φυλαχθήτε από τας άποκαλύψεις του σπιθαιαίου φα-στήρα... Καρναμέλι.

Χ. ΜΟΥΧΟΝΑΣ και Σία (ΚΓ' - 393)

=== III = III = III ===

(ΚΓ' - 374)

ΣΥΜΜΟΡΙΑ «Ε. Κ. Π.» Αρχηγός: Κόμης 'Εράξ, 'Υπαρχηγός: Τόν 'Αγροφ.

(ΚΓ' - 375)

ΣΥΜΜΟΡΙΑ «Κ. Ε. Π. Γ.» Αρχηγός: Κόμης 'Εράξ, 'Υπαρχηγός: Πλοίσταρχος Γράν.

(ΚΓ' - 376)

Ανταλλάσσω Μ. Μυστικά, κάρτας, άλληλογραφά. 'Αβραάμη, 'Αβέρωφ 7-Γ, 'Αθήνα.

Στείγγα

(ΚΓ' - 377)

ΡΙΤΑ, δέν σου κάνει καρδιά να άποχωρήσης από το σαλόνι της Διαπλάσεως, έ;

ΤΑΠΕΙΝΟ ΔΟΥΛΟΥΔΙ

(ΚΓ' - 378)

Διαγωνισμός: «Ποιον επάγγελμα προτιμάτε να διατεί;» Προεδρεία: Δίμνος. Βραβεία δύο. Συμμετοχή 50λεπτος. 'Ανδρέαν Τζεβελέκη, Λευκάδα.

(ΚΓ' - 379)

«Μ. Κ. Γ.»

ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ: 'Ανδρικός = Χαρ. Μοσχονάς, Μικρός Μετανάστης = Νιαγιάσας, Πιτσιόκος = 'Αλ. Μοσχονάς, Ποντικός = Κυριώτης, Μέλλον Πλοίσταρχος = Γεωργίουπουλος, Σαχλόπαιδο = Παλαμήδης. Όλοι αυτοί μέλη του Συλλόγου Μοσχονά. 'Αούα! Συμμορία 'Ομήληρ' όποιαξού.

Οί 'Ισπότες της «Μ. Κ. Γ.»

(ΚΓ' - 380)

Προδομή νίκη άκαλία και ψηφίζουμε τα ψευδώνυμα του συλλόγου «Θεομάχος»: ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ, ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ, ΑΦΡΟΚΡΙΝΟ με υπόδοξη 50 ψήφων. Σία, Αράνταχτη, Ιδανισμός Νυχτολόουδο, Δάφνη, Μπούφας, Κομήτης.

(ΚΓ' - 381)

Διαγωνισμός ποιημάτων. Θέμα: 'Ανατολή ήλιου. Συμμετοχή 50λεπτος. Προεδρεία τμήματος. Βραβεία βιβλία. Έδσάθιος Φερεντινός. Πλατεία 'Ολγας, Πάτρας.

(ΚΓ' - 382)

=== III = III = III ===

(ΚΓ' - 383)

Διαγωνισμός καρτών. Προεδρεία τμήματος. Συμμετοχή δροακή. Βραβεία βιβλία. 'Αγγελική Φερεντινού. Πλατεία 'Ολγας, Πάτρας.

(ΚΓ' - 385)

ΕΛΠΙΔΟΠΛΕΚΤΗ ΠΟΡΦΥΡΑ την έχεις, γιατί σου άρμόζει. (Ζήτω ή ανεξαρτησία). Ήλαβα εδχαριστώ ένσειλα. Στέργη, 'Ιωνία, Ήλαβα σds εδχαριστώ στέλλω Post Karte δέν ανταλλάσσω με κανένα.

ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΥΓΜΑΧΟΣ

(ΚΓ' - 384)

Διαπλασάσπουλα, όποιος έχει πολλά μυαλά, ds μds ανακαλύψη. ΚΟΚΟΡΟΜΥΑΛΗ, ΕΛΑΦΟΡΜΥΑΛΗ

(ΚΓ' - 384)

Ελλάδας 'Αγκαλία, 'Ηλιογέννητη, 'Αθάνητη 'Ελλάδα, Παναταχού Παράν, Φωνή της Πατρίδος, Μεγάλη 'Ιδέα, 'Ελλάς του Μέλλοντος, 'Ελπιδοπλεκτη Πορφύρα: Σds ψηφίσα. Ζητώ άλληλογραφίαν σας. Δίσις: Κωνσ. Πατράκη, Πλατώ Σοκάκι, 'Ηράκλειον Κρήτης. Περισμένο.

ΚΟΛΟΜΒΟΣ

(ΚΓ' - 387)

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ - α) Μ. Μυστικών, β) Καλλιτεχνικών Καρτών γ) Γελοιογραφιών. Στους στέλλοντας άπαντώ με Κάρταν. Έκαστος διαγωνισμός δύο βραβεία. Προεδρεία δίμνος. Δίσις: ή άνω. ΚΟΛΟΜΒΟΣ

(ΚΓ' - 388)

«ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΩΝ» ΜΥΣΤΗΡ ΔΙΑΠΛ. ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ Εισέρχεται στον Διαπλασάσπουλο καλομασκαρεμένη, σκοπεύοντας να Ήσπαθισώσθ όλους! Τρέμετε!!!

«Αρχηγός: ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ. 'Υπαρχηγοί: ΚΑΛΙΚΑΝΤΑΡΟΣ. ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΧΑΤΖΑΪ ΒΑΤΗΣ

'Αρχισυμμορέται: ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΧΑΤΖΑΪ ΒΑΤΗΣ 'Ισπότες, Συμμορέται και Δόκιμοι, μυστικοί γ' άνηγευσίσις. ΤΡΕΜΕΤΕ !!

(ΚΓ' - 389)

Διαπλασάσπουλα, εισέρχομενοι στο τετινό σαλονάκι σας σκοπεύομεν να σας κάρωμεν άνω κάτω γι' αυτό προφυλαχθήτε από μας.

ΦΑΝΤΟΜΑΣ, ΖΟΖΕΦ

(ΚΓ' - 393)

=== III = III = III ===

(ΚΓ' - 390)

ΚΑΡΟΥΜΠΙΑ, ΚΑΡΚΑΛΕΤΣΕ, 'Αρνόμα το ζουναρί σας 'Αγίο να άμολήσω Και γάντι άν μου ρίξετε Θε να μονομαχήσω.

ΖΟΥΛΟΥ

(ΚΓ' - 391)

ΤΡΟΥΓΕΡΑ, 'Αν και δέν σε γνωρίζω, πιστεύω δις στην μονομαχία θά δεχθής να είσαι μάργος μου.

ΖΟΥΛΟΥ

(ΚΓ' - 392)

ΞΑΣΤΕΡΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΚΑΡΟΥΜΠΙΑ, ΚΑΡΚΑΛΕΤΣΕ, Κ' δέν είμαι ό Πατερινός κ' εν σας γουστάρει, βέζουμε κανένα στοιχηματάκι τί λέτε;

'Ομήληρ και 'Φρενοκομείο: Οί εξωφρενικός άποκαλύψτε σας... με συνεκλόνησαν! Στοιχηματίξω όσα όσα. ΤΡΟΥΓΕΡΑΣ

(ΚΓ' - 393)

ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΜΑΥΡΗ ΜΑΣΚΑΝ Ιδρυθή εν Βόλφ. 'Αρχαιολογίαί: Αρχηγός ΣΦΑΧΤΗΣ, υπαρχηγός ΔΥΡΜΙΑΝ. Σκαπός: Προκήρυξιν διαγωνισμών κ.λ.π. Συμμορία «Μ. Κ. Γ.» τίθειαι στο πλευρό σου εναντίον του Μοσχονά.

(ΚΓ' - 394)

ΔΗΛΩΣΙΣ: 'Ο διαγωνισμός Μ. Μυστικών του 'Του ε' 'Αγροφ και Ποσιδιώνος ήλλαξεί διεύθυνσιν: 'Αχιλλέα Γιωργαντά, Ιατροφ Κηφισιάν.

(ΚΓ' - 395)

'Ο Σύλλογος 'Ισπότης μετανομάσθη «ΔΙΤ». Δίσις ή ίδια.

(ΚΓ' - 396)

ΤΡΟΥΓΕΡΑΣ: Βίων Παπαμιχάλης, Πράσσινος Διάβολος: Χαίρ, δι' τινος Διάβολος: Νικόλακης, Τουλιανός: 'Αγγελόπουλος κρεσδόςος συλλόγου 'Αυριμπάν, 'Αρχιδιάβολος: Μάμαλος τό κρύβεις; ('Εξαιολωθεί). Βοηθού! είμαι ό ΚΟΠΕΡΝΙΚΟΣ

(ΚΓ' - 397)

Εισέρχομενος στο σαλονάκι μου χαίρωσθ άπαντα. 'Ανταλλάσσω Μ.Μ. Μαυροβαλασίου

(ΚΓ' - 398)

=== III = III = III ===

(ΚΓ' - 399)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ 'Ο «ΚΕΡΑΥΝΟΣ» 'Ο ΧΟΥΡΟΣ ΤΩΝ ΨΕΥΔΑΝΥΜΩΝ ΤΡΟΥΓΕΡΑΣ = 'Ελπιδοπλεκτη Πορφύρα = 'Αρδάκης. Στέργη = Βεϊνόγλου. 'Ισπότες = Μεσαλάς (τά λόγια κρυπτά !!) Βασίλης 'Αδάμας = Μπουλουβούρας.

Αυτοκράτειρα = Χρηστίνα Βεϊνόγλου. 'Ελληνικό 'Ιδανικό = Σακαλατίδης. 'Επαναστάτης του 1922 = 'Ανδρέας Βεϊνιούκας, Λεβέντισσα = Καρραβούλια. Τρέμετε τά! ανακαλύψτε των Κεραινωτών!!! ΠΡΟΜΗΘΕΥΣΤΕ ΔΕΞΙΚΕΡΑΥΞΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑ Η ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΝΤΙΤΗΤΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ

(ΚΓ' - 400)

«Σ. Β. Σ. Δ.»

ΤΡΟΜΕΡΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ. «Μ. Κ. Γ.» (Μαυρός, Καφέ, μπέλης, Γκάβος). Γιά να ξέρετε. 'Αντι να τρέσομε, τρέμετε. Σds ανακαλύψαμε, 'Ανθρωπος = Χαρ. Μοσχονάς, Μέλλον Πλοίσταρχος = Γεωργακόπουλος, 'Αούα! ανακαλύψτε μας.

«ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ» ΣΕΙΡΑ Α' ΜΒΓ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜ. ΣΠΡΩΤΟΣ: Καστών και Μ. Μυστικών. ΔΕΥΤΕΡΟΣ: Ποηματος και Γραμματισμάτων. ΤΡΙΤΟΣ: Τί πράγμα είναι ό θάνατος, γραμμένο σε μία κατάλληλη κάρτα. ΤΕΤΑΡΤΟΣ: Τό χρώμα που μοιάζει καλύτερα στο νερό, κάνω σε μία ιδιόρρυθμη κάρτα. ΠΕΜΠΤΟΣ: Δημοψήφισματος.

Προεδρεία τμήματος. Βραβεία δέκα. Συμμετοχή 50λεπτος γιά κάθε Δίσις. 'Αλέξανδρον Βεϊνόγλου, 'Αβέρωφ 7-Γ, 'Αθήνας. ΣΤΕΙΛΑΛΤΕ ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ

(ΚΓ' - 401)

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΑΡΤΩΝ. Προεδρεία τμήματος. Βραβεία τρία. Αιμίλιον, 'Αβέρωφ 7-Γ 'Αθήνας. Αυτοκράτειρα

(ΚΓ' - 402)

Την 'Ηλιογέννητη όλοι ψηφίσατε. 'Ηλιογέννητη, δεχέσαι φίλων; Κόμισσα των 'Αχαρνών

(ΚΓ' - 403)

ΚΑΡΟΥΜΠΙΑ, ΚΑΡΚΑΛΕΤΣΕ = Μίλιος. Σειρά σας τώρα να βήτε την άπιστη ΡΕΝΑ

(ΚΓ' - 405)

ΑΓΟΡΟΚΟΡΙΤΣΟ, Μαρίνα Μηταράκη. Θυμήσου τό άπόγευμα της έχεις 'Ιουτίον στην προμηθεια. 'Ο Λατρενός... δόλοκαδα ύποστηρίζε τό ψευδώνυμό σου. ΤΡΙΑΝΤΟΦΥΛΑΞΕΝΑ

(ΚΓ' - 406)

Αλησμόνητη Στέργη, τί γίνεσαι; Δίσις, σββλέπω τακτικά ανακαλύψέ με' είμαι ή: ΜΕΛΙΣΣΑ

(ΚΓ' - 406α)

Παιδιά μου, τον τελευταίο ψηφίσατε σας δόξατε τον σταν: 'ΥΠΟΠΤΟΝ ΤΡΕΛΑΟΝ

(ΚΓ' - 406α)